

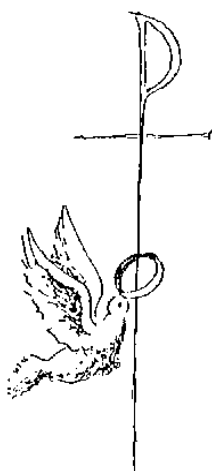
Gościkowo-Paradyż, nr 21 **Krółuj nam Chryste!**

KARTKA Z LITURGII

MARYJA W LITURGII

Obachodząc roczny cykl misterii Chrystusa, Kościół święty ze szczególną miłością oddaje cześć Najświętszej Matce Bożej, Maryi, która nierozwalnym węzłem związana jest ze zbawczym dziełem swojego Syna. W Niej Kościół podziwia i wysławia wspaniały owoc Odkupienia i jakby w przezręczym obrazie z radością ogląda to, czym cały pragnie i spodziewa się być. Kościół składa Ofiarę eucharystyczną w łączności z Najświętszą Dziewicą Maryją, którą wspomina wraz ze wszystkimi świętymi. W Eucharystii Kościół znajduje się wraz z Maryją jakby u stóp krzyża, zjednoczony z ofiarą i wstawiennictwem Chrystusa.

(por. KKK 1172,1370)

Gołębica wróciła do Noego po potopie, niosąc w dziobie zieloną gałązkę – symbol nowego życia. Gdy Chrystus wyszedł z wody po swoim chrzcie, zstąpił na Niego Duch Święty w postaci cielesnej niby gołębica. Symbol gołębicy na oznaczenie Ducha Świętego jest tradycyjny w ikonografii chrześcijańskiej. cdn.

/por. KKK 694-701/

SŁOWNICTWO CEREMONIARZA:

Candela – świeca

Calix – kielich

Pix - kustodia (okrągłe pudełeczko, w którym Hostia niesiona jest do chorego)

Oraculum - kaplica

**„Oto Ja służebnica
Pańska,
niech Mi się stanie
według twego
słowa!”**

(por. Łk 1. 38)

Maryja dała światu mannę.

Samą Maryję nazwę manną, bo jest wzniosła, jaśniejąca, słodka i dziewicza.

Ona jakoby z nieba przychodząc wylała dla wszystkich ludów Kościoła pokarm słodszy od miodu – jeśli zaś ktoś zaniedbałby go spożywać, nie miałby życia w sobie, jak mówi Pan: „Jeśli byście nie jedli Ciała Syna Człowieczego i nie pili Krwi Jego, nie będziecie mieć życia w sobie” (J 6,54). (św. Maksym z Turynu)

Panie Jezu najmiłszy,
ukryty w białym chlebie –
Tyś jest moim pokarmem,
ja **POTRZEBUJĘ CIEBIE**.
Ty mnie siłą obdarzasz
z Tobą jestem bezpieczny.
Uczysz mnie kochać wszystkich
i żywot dajesz wieczny.
Bądź zawsze w moim sercu.
– Gdy Msza święta się kończy
TY idziesz ze mną w życie
i – nic nas nie rozłączy.

(„Okruszek”)

POSŁUSZEŃSTWO: W środku słowa posłuszeństwo można doszukać się słowa „służba”, które jest najważniejszą cechą ministranta. Jak w powietrzu musi być tlen, tak w życiu ministranta musi być służba, a co za tym idzie i posłuszeństwo. Inaczej taki ministrant będzie jak powietrze bez tlenu. Odnajdujemy tutaj jeszcze inne słowo, a mianowicie „słuchać”. Ponieważ nikt nie potrafi być posłusznym, jeżeli nie słucha. Trzeba byśmy wszyscy z radością, za przykładem Chrystusa, podjęli trud posłuszeństwa. Podwójnie taki trud powinni podjąć ministranci, ponieważ oni stają bliżej ołtarza.

Życzymy, aby chociaż w małej części **Kartka z Liturgii** stała się dla wielu impulsem do większego zainteresowania i pokochania tego, czym wszyscy żyjemy - LITURGII. Wszystkie uwagi, pomysły i refleksje prosimy kierować na nasz adres:

**KOŁO LITURGICZNE Z-GWSD
GOŚCIKOWO - PARADYŻ
66 - 203 JORDANOWO**

**„Ona jest najbliżej Trójcy Przenajświętszej.
Cała miłość Boża udziela się stworzeniom
przez Maryję i cała miłość stworzeń płynie
do Boga przez Niepokalaną. Ona sama nazwała
się Niepokalanym Poczęciem. W Niej łączy się
niebo i ziemia, całe niebo
i cała ziemia.” (M.K)**